

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/188/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5918200927
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5918200927.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci žalobcov: 1/ F. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. N. XXX, 2/ J. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom Š. R. XXXX/XX, I., 3/ R. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom ul. Q. XXXX/X, P., 4/ J. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom ul. Q. XXXX/X, P., 5/ R. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. N. XXX, 6/ Y. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. N. XX, 7/ R. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. N. XX, všetci žalobcovia zast. JUDr. Ivetou Fabianovou, advokátkou so sídlom L. V. X, pracovisko O. č. XX, T. V. L., proti žalovanému: Cirkev Československá Husitská na Slovensku, so sídlom Diecézna Rada, Konventná 11, 811 03 Bratislava, IČO: 30 813 565, zast.: JUDr. Vladimír Kašuba, PhD., advokát, X. XX, XXX XX R., v spore o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 5C/13/2018-138 zo dňa 13.02.2019, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovia 1/ až 7/ **m a j ú** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom č. k. 5C/13/2018-138 zo dňa 13.02.2019 v spojení s opravným uznesením č. k. 5C/13/2018-176 zo dňa 16.09.2019 určil, že nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX pre Okres Ružomberok, Obec Liptovská Osada, katastrálne územie K. N., konkrétne ako: parcela C KN súp. č. XXX/ X - Zastavané plochy a nádvoria o výmere 57 m², parcela C KN súp. č. XXX/ X. - Zastavané plochy a nádvoria o výmere 6 m², parcela C KN súp. č. XXX/ X - Zastavané plochy a nádvoria o výmere 78 m², parcela C KN súp. č. XXX/ X - Zastavané plochy a nádvoria o výmere 169 m², parcela C KN súp. č. XXX/ X - Zastavané plochy a nádvoria o výmere 593 m², parcela C KN súp. č. XXX/ X - Zastavané plochy a nádvoria o výmere 571 m², parcela C KN súp. č. XXX/ X - Zastavané plochy a nádvoria o výmere 475 m², parcela C KN súp. č. XXX/ X - Zastavané plochy a nádvoria o výmere 350 m², parcela C KN súp. č. XXX/ XX - Zastavané plochy a nádvoria o výmere 993 m², parcela C KN súp. č. XXX/ XX - Zastavané plochy a nádvoria o výmere 1129 m², parcela C KN súp. č. XXX/ XX - Zastavané plochy a nádvoria o výmere 541 m², parcela C KN súp. č. XXX/ XX - Zastavané plochy a nádvoria o výmere 332 m², parcela C KN súp. č. XXXX/ X - Zastavané plochy a nádvoria o výmere 81 m² patria do dedičstva po poručiťelovi J. J., narodený dňa XX.XX.XXXX a zomrelý dňa XX.XX.XXXX, naposledy bytom K. N..XX a poručiťelke V. J., rod. L., narodená dňa XX.XX.XXXX a zomrelá dňa XX.XX.XXXX, naposledy bytom K. N..XX. Ďalej rozhodol, že žalobcom v 1./ až 7./ rade nepriznáva náhradu trov konania v plnom rozsahu

s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd I. inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením.

Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 18.05.2018 žalobcovia žiadali, aby súd určil, že nehnuteľnosti zapísané na LV č.XXXX k. ú. K. N. patria do dedičstva po poručiteľovi J. J., nar.XX.XX.XXXX, zomrelý dňa XX.XX.XXXX, naposledy bytom K. N..XX a poručiteľovi V. J., rod. L., nar.XX.XX.XXXX, zomrelá dňa XX.XX.XXXX, naposledy bytom K. N..XX. Na základe procesného návrhu žalobcov, Okresný súd Ružomberok uznesením č.k.5C/13/2018-62 zo dňa 11.06.2018 neodkladným opatrením zakázal žalovanému nakladať s nehnuteľnosťami zapísanými na LV č.XXXX okres Ružomberok, k. ú. K. N., a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Predmetné uznesenie bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Žiline č.8Co/198/2018-89 zo dňa 25.09.2018. Okresný súd po vykonanom dokazovaní mal za preukázané, že žalobcovia v 1./ až 7./ rade sú právni nástupcovia po J. J., nar. XX.XX.XXXX, zomrelom XX.XX.XXXX, na základe D443/86-23 (č.l.38-39 spisu), a V. J., rod. L., nar. XX.XX.XXXX, zomrelej XX.XX.XXXX - D1211/1992, Dnot42/1994 (č.l.42-46 spisu). V prejednávanej veci okresný súd konštatoval, že je daný naliehavý právny záujem na požadovanom určení, ako aj aktívna vecná legitímácia žalobcov, ktorí sú právnymi nástupcami po zomrelom J. J. a V. J., rod L.. V ďalšom sa súd zaoberal otázkou, či právni predchodcovia žalobcov J. J., zomrelý XX.XX.XXXX a V. J., zomrela XX.XX.XXXX boli v čase smrti vlastníkami sporných nehnuteľností. Z vykonaného dokazovania vyplynulo a medzi stranami sporu nebolo sporné, že právny predchodca žalobcov J. J. nadobudol od predávajúceho Cirkev československá zastúpená Ústrednou radou Cirkve československej v Prahe kúpnu zmluvou zo dňa 27.09.1958, ktorá bola registrovaná Štátnym notárstvom v Ružomberku pod č.PR83/1959 nehnuteľnosť a to parcela EK-N súpisné č.XXXX/XXXX orná pôda o výmere 5375m2 zapísaná vo vložke č.1152 k. ú. K. N.. Okresný súd konštatoval, že kúpnopredajná zmluva zo dňa 27.09.1958, ktorou žalovaný ako predávajúci previedol právnenmu predchodcovi žalobcov pánovi J. J. nehnuteľnosť - orná pôda o výmere 5375m2 zapísaná vo vložke č.1152 ako parcela EK-N č.2842/1951 zapísaná na LV č.XXXX k. ú. K. N. za dohodnutú kúpnu cenu 3.000,- Kčs, ktorá kúpna cena bola vyplatená 10.03.1959, je platná a zároveň spôsobilým titulom na nadobudnutie vlastníckeho práva právnym predchodcom žalobcov v zmysle v tom čase platnej právnej úpravy. Predmetná kúpna zmluva bola registrovaná Štátnym notárstvom v Ružomberku dňa 13.04.1959 pod č.PR83/1959, taktiež Radou Okresného národného výboru v Ružomberku odbor poľnohospodárskeho a lesného hospodárstva Ružomberok bolo dňa 06.02.1959 vydané rozhodnutie - povolenie k prevodu v prospech nadobúdateľa - kupujúceho J. J., právneho predchodcu žalobcov v 1./ až 7./ rade. Žalobcovia odôvodňujú nadobudnutie vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam ich právnym predchodcom (teda, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po ich právnych predchodcoch, ktorí právni predchodcovia ku dňu smrti mali byť vlastníkami nehnuteľnosti) uzatvorenou písomnou kúpnu zmluvou zo dňa 27.09.1958, ktorá zmluva je perfektným právnym úkonom, spôsobilým titulom nadobudnutia vlastníctva, keď v tom čase platný a účinný Občianky zákonník č.141/1950 Zb. s účinnosťou od 01.01.1951 opustil požiadavku odovzdania, respektíve zápisu do verejnej knihy, ako nevyhnutný akt na uskutočnenie prevodu nehnuteľnosti a stanovil, že prevod nastáva už perfektnosťou samotnej zmluvy. Zmluvný prevod nehnuteľnosti sa teda uskutočnil samotnou zmluvou registrovanou vtedajším Štátnym notárstvom v Ružomberku. Pokiaľ sa právny predchodca žalobcov na základe tohto perfektného právneho úkonu uchopil držby nehnuteľnosti, predmetné sporné pozemky užíval nepretržite a nerušene od roku 1958 až do dňa svojej smrti, t.j. do XX.XX..XXXX, bol vzhľadom ku všetkým okolnostiam dobromyseľný, že je vlastníkom nehnuteľnosti, boli splnené podmienky na nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním, v dôsledku kvalifikovanej držby veci vykonávanej po zákonom stanovenú dobu. Na základe vyššie uvedeného okresný súd potom žalobe v celom rozsahu vyhovel. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na 255 ods. 1 CSP a priznal žalobcom, ktorí boli vo veci úspešní, právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Už v podaní zo dňa 26.06.2018 navrhli vypočuť štatutárneho zástupcu biskupa ThDr. Jána Hradila, ThD. Okresný súd návrhu nevyhovel, nakoľko štatutárny zástupca bol v totožnej veci vypočutý na tom istom súde pod sp. zn. 2C/123/2016, pričom obsah jeho výpovede je stranám známy. Namieta, že súd strany neoboznámil s obsahom tejto výpovede a odoprel jej patriace práva a tým porušil právo na spravodlivé súdne konanie. Žalovaný namieta stav tiesne pri uzatváraní kúpnej zmluvy, pričom poukazuje najmä na spis Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 7C/259/1994, ktorý citoval rozhodnutie Najvyššieho súdu SR č. k. 5 Cdo 93/1997 zo dňa 30.10.1997. Má za to, že napadnutý rozsudok je tiež objektívne historicky nespravodlivý a preto ho navrhuje zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalobcovia v rade 1/ až 7/ sa k podanému odvolaniu vyjadrili prostredníctvom svojho spoločného právneho zástupcu. Uvádzajú, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní vo veci samej postupoval v súlade s hmotným a procesným právom, náležite uplatnil všetky ustanovenia Občianskeho zákonníka ako aj CSP. Súd prvého stupňa náležite využil zásadu hospodárnosti a nevykonal žiadne dôkazy, ktoré by vo veci samej v konečnom dôsledku boli k ničomu, nič nové ani zásadné by neobjasnili, ale vyrobili by zbytočne trovy konania. Žalovaný dal návrhy na vypočutie zástupcu žalovaného, ktorý nemal k veci samej čo nové priniesť a ani by svojou výpoveďou nič nové vo veci samej nepreukázal. Ide o osobu, ktorá nebola prítomná pri podpise kúpnej zmluvy a ani nepozná details dohody, ktorá predchádzala uzavretiu kúpnej zmluvy. Napriek tomu, že ide o obsiahle odvolanie, žalovanému unikla podstata sporu. Žalobcovia majú za to, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno a následne súd prvého stupňa náležite vyhodnotil výsledky jeho procesnej obrany. Konanie v Liptovskom Mikuláši sa týkalo krívd spôsobených štátom a teda sa na toto konanie vzťahoval zákon 282/1993 Z.z. v tomto konaní išlo o zmluvu medzi žalovaným a FO/, t.j. predchodcom žalobcov/. Nie je možné na toto konanie použiť zákon 282/1993 Z.z. Samotnú zmluvu spísal žalovaný a cenu za pozemok predchodca žalobcov riadne zaplatil a žalovaný cenu prijal. Žalovaný nevyvrátil naliehavý právny záujem žalobcov, nepreukázal, že by kúpna zmluva mala nejakú vadu, alebo nebola zapísaná na národnom výbore, či by nebola v predpísanej forme a žiadnym relevantným dôkazom nepreukázal, že by žalovaný konal pod nátlakom, v tiesne, či omyle, ktorý by bol vyvolal predchodca žalobcov. Navrhujú, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny. Zároveň navrhujú, aby žalobcom boli priznané aj trovy odvolacieho konania v rozsahu 100%.

4. Žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu reagoval na vyjadrenie žalobcov, pričom s ich vyjadrením nesúhlasí a opäť zopakoval skutočnosti uvádzané v odvolaní.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP) napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

6. V zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. V zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. V zmysle ust. § 387 ods. 3 CSP odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

9. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotení toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania strany konania konštatuje, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 191 a nasl. CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 387 ods. 2 CSP, keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

10. S rozhodnutím súdu prvej inštancie, právnym posúdením veci, ako aj zdôvodnením rozsudku sa odvolací súd plne stotožnil a v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP na tento poukazuje. Odvolateľ k veci samotnej neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal a ktoré by boli

spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav následne prijaté právne závery. Keďže súd prvej inštancie sa vypořiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré boli uvedené v podanom odvolaní a na ktoré poukazoval odvolateľ aj v priebehu prvostupňového konania, odvolanie nepovažoval odvolací súd za dôvodné, neuznal opodstatnenosť argumentácie odvolateľa, na ktorých založil svoje odvolacie dôvody, a preto napadnutý rozsudok okresného súdu, potvrdil ako vecne správny.

11. Pre zdôraznenie správnosti rozhodnutia odvolací súd ďalej uvádza nasledovné:

12. Odvolací súd dáva do pozornosti, že dokazovanie je osobitná činnosť súdu, ktorá je sústredená na nadobúdanie poznatkov o veci, ktorá už je predmetom súdneho konania. Základnou podmienkou pre začatie civilného sporového konania je teda existencia žaloby. Ďalším znakom civilného sporového konania je kontradiktórnosť konania v spojitosti s povinnosťou strán predložiť a zabezpečiť dôkazy na podporu svojich tvrdení (dôkazné bremeno). Podľa § 185 CSP môže súd vykonať len tie dôkazy, ktoré navrhli strany sporu, pričom sám rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Iba celkom výnimočne môže súd vykonať aj iné dôkazy ako tie, ktoré navrhli strany sporu. Ide o prípady, kedy je kladený zvýšený dôraz na ochranu práv a oprávnených záujmov jednej zo strán, a to spotrebiteľské spory, konanie o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach, antidiskriminačné spory, a individuálne pracovnoprávne spory. Proces dokazovania je teda v civilnom sporovom konaní vybudovaný výlučne na princípe prejednávacom, princípe kontradiktórnosti konania, ako aj koncentračnej zásade. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu a táto sa presúva na procesné strany.

13. Strana sporu musí uviesť skutkové tvrdenia jasne, úplne a zrozumiteľne (povinnosť tvrdenia). Povinnosť tvrdenia je úzko spojená s dôkazným bremenom. Jej nespĺnenie má spravidla významné dôsledky pre rozhodnutie vo veci samej. Neunesenie dôkazného bremena totiž znamená neúspešnosť strany v spore. Samotná skutočnosť, či strana sporu, resp. účastník konania vystupuje na strane žalobcu alebo žalovaného, nemá priamy vplyv na jeho povinnosť tvrdiť rozhodujúce skutočnosti a predložiť alebo označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi sporovými stranami v spore závisí na tom, ako právna norma vymedzuje práva a povinnosti sporových strán. Obvykle platí, že žalobca je v zásade povinný tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré opodstatňujú jeho ohrozené alebo porušené právo, resp. právom chránený záujem. Žalovaný je povinný (za predpokladu, že chce byť úspešný v spore) tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré právo žalobcu vylučujú. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno vystihuje aktuálnu skutkovú a dôkaznú situáciu konania. (Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 31. júla 2018, sp. zn. 2 Cdo 27/2017)

14. Vzhľadom k tej skutočnosti, že zákon bližšie v žiadnom zo svojich ustanovení pojem odňatie možnosti konať pred súdom nešpecifikuje, pod odňatím možnosti konať pred súdom je potrebné vo všeobecnosti rozumieť procesne nesprávny postup súdu priechiaci sa zákonu, ktorý znemožňuje účastníkovi konania realizáciu procesných práv a právom chránených záujmov, priznaných mu Civilným sporovým poriadkom na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov. Táto vada je významná najmä vtedy, ak súd postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s inými všeobecne záväznými právnymi predpismi, a tým odňal účastníkovi jeho procesné práva.

15. Zákon teda výslovne trvá na tom, že k odňatiu možnosti konať pred súdom muselo dôjsť postupom súdu. Pod postupom súdu pritom treba rozumieť nielen postup senátu a predsedu senátu (samosudcu), ale aj faktickú činnosť súdu v širšom zmysle slova vrátane činnosti kancelárie súdu vykonávajúcej určité úkony v rámci jej pôsobnosti, ak vadný postup v tejto inej činnosti súdu sa následne premietol do vadného postupu senátu alebo predsedu senátu (samosudcu) prejednávajúceho vec, prípadne iného orgánu súdu povereného určitými úkonmi v civilnom konaní tak, že strane bola v dôsledku toho odňatá možnosť konať pred súdom v rozsahu oprávnenia daného mu zákonom.

16. Odvolateľ namietal, že okresný súd nevypočítim štatutárneho zástupcu biskupa ThDr. Jána Hradila, ThD. porušil právo strany sporu zakotvené v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, v zmysle ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Štatutárny zástupca bol v totožnej veci vypočítaný na tom istom súde pod sp. zn. 2C/123/2016, pričom okresný súd je názoru, že obsah jeho výpovede je stranám známy. Odvolací súd po preštudovaní spisu, spisového materiálu a dostupných informácií konštatuje, že pre toto konanie sa vypočítanie navrhovaného svedka javí ako nadbytočné. Vypočítanie navrhovaného svedka by sa priechilo zásade rýchlosti a hospodárnosti konania, a navyše ide o osobu,

ktorá nemá priamy súvis s prejednávanej vecou, nakoľko nebola sama prítomná pri podpise predmetnej kúpnej zmluvy a ani nepozná detaily dohody, ktorá predchádzala uzavretiu kúpnej zmluvy. Okrem uvedeného odvolací súd dáva do pozornosti, že okresný súd nie je povinný účastníkov sporu detailne oboznamovať s obsahom spisu č. k. 2C/123/2016. V sporovom konaní č. k. 2C/123/2016 ide o totožné strany sporu, čo znamená, že obsah výpovede navrhovaného svedka v konaní č. k. 2C/123/2016 by mal byť stranám sporu skutočne známy. Ak by žalovaný konal v zmysle zásady rýchlosti a hospodárnosti konania a v zmysle zásady kontradiktórnosti sporového konania, informácie a skutočnosti, ktoré chcel preukázať vypočutím navrhovaného svedka, by zaobstaral iným spôsobom ako jeho opätovným vypočutím, nakoľko mal na to reálne dostupné možnosti.

17. K námietke žalovaného, ktorú uplatnil už v priebehu konania na okresnom súde, ktorou namietal platnosť predmetnej kúpnej zmluvy, ktorá mala byť v tej dobe uzavretá v tiesni, za nápadne nevýhodných podmienok, odvolací súd uvádza, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s názorom okresného súdu, ktorý uviedol, že aj keď predmetná kúpna zmluva zo dňa 27.09.1958 bola uzavretá v období, ktorému predchádzalo zakázanie činnosti Cirkvi československej v prejednávanej veci nemožno postupovať v zmysle ustanovení zákona 282/1993 Z. z., ani absolutizovať závery o majetkovej krivde, tiesni a nápadne nevýhodných podmienkach na uzavretie kúpnej zmluvy medzi žalovaným a fyzickou osobou - právnym predchodcom žalobcov, ktorý vykonával funkciu tajomníka miestneho národného výboru, keď je potrebné preukázanie tiesne a nápadne nevýhodných podmienok zo strany kupujúceho - právneho predchodcu žalobcov. Teda je potrebné preukázať, že tieseň, nátlak pri uzatváraní predmetnej kúpnej zmluvy bola vyvolaná konaním právneho predchodcu žalobcov a nie vtedajšou spoločenskou situáciou v štáte. Žalovaný prevodom nehnuteľnosti na právneho predchodcu žalobcov nebol zbavený vlastníctva v tiesni, za nápadne nevýhodných podmienok, ani sa dobrovoľne darovaním nezbavil svojho majetku, naopak, uzavretiu predmetnej kúpnej zmluvy predchádzala komunikácia (č.l.20 spisu), v zmysle ktorej Ústredná rada Cirkve československej pripravila návrh kúpnej zmluvy, ktorú zaslala J. J., ktorý po odsúhlasení obsahu zmluvy, mal túto podpísať a vrátiť Ústrednej rade Cirkve československej. Kúpna cena bola dohodnutá sumou 3.000,- Kčs, ktorá bola zo strany kupujúceho riadne zaplatená a nikdy nebola zo strany predávajúceho spochybňovaná, namietaná.

18. Zákon č. 282/1993 Z. z. o zmiernení niektorých majetkových krívd spôsobených cirkvám a náboženským spoločnostiam v § 3 hovorí, kto je povinnou osobou. Povinnými osobami sú štát, obec, štátom alebo obcou založené alebo zriadené právnické osoby a právnické osoby zriadené zákonom, ktoré hospodária s majetkom štátu alebo obce, prípadne ho spravujú a ku dňu účinnosti tohto zákona vec držia. Povinnými osobami sú aj fyzické osoby, ktoré nadobudli vec od štátu alebo obce, ktoré mali oprávnenie s ňou nakladať za okolností podľa § 4, a to v prípadoch, ak tieto osoby nadobudli vec buď v rozpore s vtedy platnými predpismi, alebo na základe protiprávneho zvýhodnenia osoby nadobúdateľa. Z uvedeného vyplýva, že tento zákon nemožno uplatniť na daný prípad, nakoľko fyzická osoba (právny predchodca žalobcov) nespĺňa podmienky povinnej osoby v zmysle uvedeného zákona.

19. V danom konaní odvolaciemu súdu bola navyše vyvrátená akákoľvek tieseň pri uzatváraní kúpnej zmluvy ako nápadná nevýhodná podmienka v dôsledku rokovania o dohode kúpy a predaja. Taktiež bolo vyvrátené použitie zákona č. 282/1993 Z. z. o zmiernení niektorých majetkových krívd spôsobených cirkvám a náboženským spoločnostiam.

20. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

21. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V predmetnom odvolacom konaní mala plný úspech strana žalobcov, preto im odvolací súd priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Ďalej o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

22. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)